

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Mariusz Wieczorek

Protokolant: st. sekretarz sądowy Anita Cichosz

przy udziale Prokuratora: Marcin Polak

po rozpoznaniu w dniu 21.09.2016 roku

sprawy **R. W.** s. K. i K. z d. F., ur. (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

w dniu 05 listopada 2015r. około godz. 20:15 w P. na ul. (...) woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód O. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia: I badanie o godz. 20:17 – 1,35 mg/l, II badanie o godz. 20:49- 1,05 mg/l i III badanie o godz. 20:54- 1,12 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, przy czym czynu tego dopuścił się będąc już w przeszłości skazanym za takie przestępstwo przez Sąd Rejonowy wB. sygn. Akt (...)

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

1. oskarżonego **R. W.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 kk, art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat,
3. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w ilości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20,00 (dwadzieścia) złotych;
4. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 6 (sześciu) lat;
5. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego w punkcie 4 (czwartym) środka karnego zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 05.11.2015 r.
6. na podstawie art. 43 a § 2 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
7. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz M. K. kwotę 1033,20 (jeden tysiąc trzydzieści trzy złote dwadzieścia groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu z urzędu;
8. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1000,00 (jeden tysiąc) złotych tytułem częściowego zwrotu wydatków, w pozostałej części zwalnia oskarżonego od reszty wydatków oraz od opłaty.

Sygn. akt VII K 809/15

UZASADNIENIE

W dniu 05 listopada 2015 roku około godz. 20:15 w P. oskarżony R. W. jechał samochodem O. (...) nr rej. (...) od ulicy (...), ulicą (...), na skrzyżowaniu z ulicą (...), gdzie znajduje się rondo nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu innemu pojazdowi kierowanemu przez M. Z., zmuszając go do gwałtownego hamowania. Następnie oskarżony R. W. pojechał ulicą (...), gdzie zatrzymał się na świetłach na skrzyżowaniu z ulicą (...). Za oskarżonym pojechał swoim samochodem M. Z.. Wtedy do pojazdu oskarżonego doszedł M. Z., który chciał zwrócić oskarżonemu jako kierowcy, iż wymusił na wcześniejszym skrzyżowaniu pierwszeństwo. Wtedy M. Z. poczuł od oskarżonego woń alkoholu i powiedział mu, aby ten skręcił w ulicę (...) i zatrzymał na parkingu koło G. (...). Oskarżony R. W. pojechał samochodem O. (...) nr rej. (...) w ulicę (...) i stanął na parkingu. Za jego pojazdem pojechał M. Z., który zgłosił wszystko policji. Przybyli na miejsce funkcjonariusze policji poddali oskarżonego kontroli drogowej, w trakcie której oskarżony został poddany badaniom na stan trzeźwości. Badanie przeprowadzone za pomocą urządzenia (...) – I, II I III badaniu o godzinach: 20:17, 20:49 i 20:54 wykazały stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu w organizmie oskarżonego na poziomie odpowiednio: 1,35 mg/l, 1,05 mg/l i 0,12 mg/l.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego-k.13, 50 verte, zeznania świadka M. Z. k.51, k.1-2 zbiór dokumentów A- protokół badania stanu trzeźwości k. 2)

Oskarżony R. W. był już karany za czyn z art. 178 §1 kk i był wobec niego orzeczony zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego orzeczony wyrokiem Sądu Rejonowego wB. sygn. Akt (...).

R. W. ma 24 lat, posiada średnie techniczne. Oskarżony pracuje jako pracownik fizyczny w K. z wynagrodzeniem ok.1700 zł Oskarżony jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu.

(dowód: dane osobopoznawcze- k. 12-13, zbiór dokumentów A - karta karna k.9)

Oskarżony był uprzednio karany za czyn z art.178a § 1 kk.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia(...) roku w sprawie (...) za czyn z art. 178a §1 kk został skazany na karę 3 m-cy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Ponadto wyrokiem tym orzeczono w stosunku do oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 1 roku. Wyrok uprawomocnił się 27.11.2013 roku. Z dniem 25.02.2014r. wykonano środek karny - zakaz prowadzenia pojazdów.

(dowód: zbiór dokumentów A - karta karna k.9)

Oskarżony R. W. nie jest chory psychicznie, ani upośledzony umysłowo, natomiast przejawia skłonność do nadużywania alkoholu, okresowo cierpi na zaburzenia adaptacyjne. W czasie popełnienia zarzucanych oskarżonemu czynów mógł rozpoznać ich znaczenie i pokierować swoim postępowaniem.

(dowód: Opinia psychiatryczna k. 16-17, Dokumenty złożone przez oskarżonego k.18-22)

Oskarżony przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w tym dniu faktycznie spożywał alkohol, wypił dwa mocne piwa, ale nie czuł się pijany, chciał jechać do kolegi na ul. (...). W trakcie jazdy zostałem zatrzymany na ul. (...). Podniósł, iż aktualnie podjął leczenie odwykowe od alkoholu. (dowód: wyjaśnienia oskarżonego 13, 50verte)

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył co następuje:

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, złożone na etapie postępowania przygotowawczego, sądowego korespondują z protokołem zeznań świadka M. Z., protokołem użycia alkometru oraz notatką urzędową funkcjonariusza policji.

Oskarżony nie zgłaszał uwag, ani zastrzeżeń co do sposobu przeprowadzenia badania.

W ocenie Sądu za wiarygodny uznać należy także pozostały materiał dowodowy, zgromadzony w sprawie jako nie budzący wątpliwości co do swojej prawdziwości i autentyczności.

W ocenie Sądu oskarżony R. W. dopuścił się przestępstwa polegającego na tym, że: w dniu 05 listopada 2015r. około godz. 20:15 w P. na ul. (...) woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód O. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia: I badanie o godz. 20:17 – 1,35 mg/l, II badanie o godz. 20:49- 1,05 mg/l i III badanie o godz. 20:54- 1,12 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, przy czym czynu tego dopuścił się będąc już w przeszłości skazanym za takie przestępstwo przez Sąd Rejonowy w B. sygn. Akt(...), **tj. o czyn z art. 178a § 4 kk**

Oskarżony swoim zachowaniem zrealizował znamiona typu kwalifikowanego, wprowadzonego ustawą z dnia 12 lutego 2010 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 40, poz. 227). Znamieniem wpływającym na zwiększenie zagrożenia karą jest w tym przypadku uprzednie prawomocne skazanie za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

Definicję stanu nietrzeźwości zawiera art.115 § 16 kk przyjmujący, że zachodzi on, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony znacznie przekroczył ustawowy próg.

Podstawową zasadą prawa o ruchu drogowym jest bowiem trzeźwość kierującego pojazdem, w tym również motorowerem. Oskarżony jako uczestnik ruchu drogowego zobowiązany był do przestrzegania zasad bezpieczeństwa tegoż ruchu.

W ocenie Sądu, czyn którego dopuścił się oskarżony cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości. Świadomie poruszał się pojazdem mechanicznym po drodze publicznej pomimo tego, że środki masowego przekazu szeroko nagłaśniają problem kierujących w stanie nietrzeźwości. Nadto wsiadając na pojazd miał świadomość tego, że wcześniej spożywał alkohol i obowiązywał go sądowy zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego.

Oskarżony jest winny, albowiem w sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę w rozumieniu Kodeksu Karnego.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy oraz treść cytowanych powyżej przepisów wskazują, oskarżony dopuścił się przestępstwa opisanego w art. 178a § 4 kk, który stanowi typ kwalifikowany w stosunku do występkę z art. 178a § 1 kk.

Przy ustalaniu rozmiaru kary, jak również przy orzekaniu środka karnego Sąd baczyl, by były one adekwatne do okoliczności sprawy, a zwłaszcza do stopnia naruszenia przez oskarżonego zasady trzeźwości uczestników ruchu drogowego.

Przy wymiarze kary jako okoliczność łagodzącą poczytano oskarżonemu to, że przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu przed Sądem i wyraził skruchę z powodu popełnionego występkę. Na niekorzyść poczytano natomiast znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oraz znaczny stopień zawinienia i wcześniejszą karalność.

Sąd wymierzył mu karę **6 m-cy** pozbawienia wolności z dobrodziejstwem warunkowego jej zawieszenia na podstawie art. 69 § 4 kk. Uznano bowiem, że w dalszym ciągu istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna wobec oskarżonego. W ocenie Sądu pomimo orzeczenia kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania R. W. będzie przestrzegał porządku prawnego. Orzeczony okres próby **3 lat** winien zobligować go do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości i jednocześnie działać mobilizująco.

Ustalając, w wymienionych ramach czasowych, wymiar okresu próby w konkretnej sprawie, należy przede wszystkim kierować się prognozą kryminologiczną wobec sprawcy, w szczególności oceną niezbędnego czasu oddziaływania na sprawcę w ramach próby, im pewniejsza dobra prognoza tym okres próby może być krótszy. W tym konkretnym przypadku w ocenie Sądu 3 letni okres próby jest wystarczający do osiągnięcia celów postępowania.

O grzywnie orzeczono na podstawie art. 71§1 kk. Ilość stawek (50) odzwierciedla stopień społecznej szkodliwości czynu, zaś wysokość każdej stawki sytuację majątkową oskarżonego. Dzienną stawkę grzywny orzeczono na kwotę 20 złotych mając na uwadze z jednej strony brak stałych dochodów, z drugiej możliwości zarobkowania. Orzeczona grzywna w tym przypadku będzie realnie odczuwalna przez oskarżonego.

W związku z tym, że oskarżony zagrażał swoim postępowaniem bezpieczeństwu w komunikacji na podstawie art. 42 § 3 kk należało go pozbawić możliwości kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi. Zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych dotyczy ruchu lądowego. Mając na uwadze stan nietrzeźwości kierującego, który znacznie przekroczył ustawowy próg, oraz wcześniejszą karalność, Sąd orzekł powyższy zakaz na okres 6 lat, uznając że będzie to dla oskarżonego wystarczająco dolegliwe, a jednocześnie adekwatne do stopnia zawinienia. Sąd nie znalazł podstaw faktycznych ani prawnych do surowszego potraktowania oskarżonego w tym zakresie. Sąd przyjął, iż co do osoby oskarżonego zachodzi właśnie wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami. Tymi okolicznościami było to, że oskarżony podjął skuteczne leczenie odwykowe, iż jest młodym osobą, która nie wymaga, aby sięgać po najsurowszy środek karny w postaci dożywotniego zakazu. Uprzednio proponowany oskarżonemu dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego nie miał pokrycia w aktach sprawy. W ocenie Sądu wystarczającą dolegliwością dla oskarżonego będzie konieczność zdania ponownego egzaminu na prawo jazdy po upływie okresu zakazu 6 lat w/w.

Jednocześnie dodatkową dolegliwością dla oskarżonego jest orzeczone wobec niego świadczenie w kwocie 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w oparciu o treść art. 43 a § 2 kk.

Na podstawie art.63 § 4 kk na poczet orzeczonego w punkcie 4 (czwartym) środka karnego zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania mu prawa jazdy od dnia 05.11.2015 r.

Z uwagi na obecność obrońcy w postępowaniu, zasądzono na rzecz obrońcy koszty nieopłaconej pomocy udzielonej oskarżonemu z urzędu – minimalne powiększone o podatek VAT (zgodnie z § 17 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.z2015 r. poz. 1800).

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk, uznając, że oskarżony, jako osoba uzyskująca stały, miesięczny dochód, jest w stanie uiścić je w całości.

Wysokość opłaty ustalona została na podstawie art.2 ust.1 pkt 2 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).